

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	9510100079
Dátum vydania rozhodnutia:	04.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9510100079.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 4. decembra 2019 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému M. T. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaných M. T., Ing. J. R., W. K., Y. T., X. B., Q. S., M. V. a W. T. a správcu konkurznej podstaty úpadcu P. - JUDr. Martina Aksamita, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. mája 2018, sp. zn. BB-3T/19/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie správcu konkurznej podstaty úpadcu APPRIORI - JUDr. Martina Aksamita, podané ako neoprávnenou osobou sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. mája 2018, sp. zn. BB-3T/19/2010, boli obžalovaní M. T., Ing. J. R., W. K., M. V., Y. T. a W. T. uznaní vinnými zo spolupáchateľstva k pokračovaciemu zločinu skrátene dane a poistného podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a obžalovaní X. B. a Q. S. zo spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu skrátene dane a poistného podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v napadnutom rozsudku (odvolací súd pre rozsiahlosť skutkovej vety na stranách č. 2 až 118, túto neopísal, ale iba na tento skutok odkázal).

Teda obžalovaní M. T., Ing. J. R., W. K., M. V., Y. T., W. T., spoločným konaním skrátili daň a spáchali taký čin vo veľkom rozsahu, obžalovaní X. B., Q. S., spoločným konaním skrátili daň a spáchali taký čin vo veľkom rozsahu.

Za to boli odsúdení obžalovaní :

M. T. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému sa ukladá trest prepadnutia vecí, a to zaistených peňažných prostriedkov:

1/ úpadcu APPRIORI, s.r.o., Areál hospodárskeho dvora Boldog 0, 925 26 Boldog, IČO: 35 836 351
- v sume 306.590,- Sk (10.176,92 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 2.129.125,- Sk (70.674 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 1.534.749,- Sk (50.944,33 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 318.129,- Sk (10.559,95 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 682.504,47,- Sk (22.655 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 16.162,67 € nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 752.581,- Sk (24.981,11 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 5.542.624,-Sk (183.981,41 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 1.267.448,03,- Sk (42.071,57 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 4.972.703,95,- Sk (165.063,53 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
2/ spoločnosti ALFA-OMEGA-AAX, s.r.o., Areál hospodárskeho dvora Boldog, IČO: 35 698 691
- v sume 258.164,- Sk (8.569,47 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 1.091.099,-Sk (36.217,85 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 778.995,- Sk (25.857,9 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 2.282.096,-Sk (75.751,71 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 1.851.179,- Sk (61.447,89 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX,
- v sume 249.999,- Sk (8.298,45 €) nachádzajúcej sa na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému sa ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste odňatia slobody u obžalovaného M. T. z trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 0T/22/2017, z 20. apríla 2017 uložený podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorého výkon bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov a výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uložený podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na 30 (tridsať) mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

Ing. J. R. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia,

W. K. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia,

X. B. podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny,

M. V. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

Q. S. podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny,

Y. T. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

W. T. podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Naproti tomu obžalovaní V. T., S. Z., Ing. J. T. a Ing. K. S.

podľa § 285 písm. c) Tr. por. boli oslobodení spod obžaloby pre konanie uvedené v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 23. júna 2010, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-429, takto:

A./ M. T., na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky (ďalej len „SR“), prevažne v západoslovenskom regióne, začiatkom mesiaca august 2003 založil a postupne v nasledujúcom období až do 17. apríla 2007 spoločne aj s Ing. J. R., V. T., S. Z., Ing. J. T. a minimálne

- v období od mesiaca august 2003 do 31. decembra 2005 spoločne aj s X. B.,

- v období najneskôr od začiatku roka 2005 do 17. apríla 2007 spoločne aj s Ing. K. S.,

- v období od 1. marca 2005 do 31. decembra 2005 spoločne s Q. S.,

- v období od 9. marca 2005 do 31. decembra 2005 spoločne aj s W. V.,

- v období najneskôr od 1. januára 2006 do 31. marca 2006 spoločne aj s W. T.,

- v období od 3. apríla 2006 do 30. septembra 2006 spoločne aj s Y. T.,

- v období od 1. septembra 2006 najmenej do 31. decembra 2006 spoločne aj s M.

V.,

- v období najneskôr od 1. januára 2006 do 16. apríla 2007 aj spoločne s W. K.,

- v období od 1. novembra 2006 najmenej do 28. februára 2007 spoločne aj s Q.

E.,

rozvíjali, organizovali a podporovali koordinované zoskupenie osôb konajúcich za daňové subjekty APPRIORI, ALFA - OMEGA - AAX, A and R, ALIAS PLUS, METAL SCRAP, CONFINEX, SK METAL+, T&T BUSINESS GROUP, FERONIX a JAMI TRADE, v mene ktorých deklarovali v daňových priznaniach o DPH nákup a predaj železného odpadu a cenných kovov vyhotovovaním nepravdivých účtovných dokladov, najmä odberateľských a dodávateľských faktúr, zmlúv, dokladov o preprave tovaru a iných dokladov súvisiacich s činnosťou týchto daňových subjektov, sprostredkovaním informácií medzi jednotlivými členmi zoskupenia, zabezpečovaním prevodov a delby finančných prostriedkov určených na spáchanie trestnej činnosti a pochádzajúcich z trestnej činnosti, zabezpečovaním úkrytov pre členov zoskupenia na nižšej úrovni s cieľom zabezpečiť ich nedostupnosť a mlčanie v konaniach pred štátnymi orgánmi, najmä daňovými úradmi, ktorých

predmetom bola kontrola činnosti jednotlivých daňových subjektov patriacich do tohto zoskupenia, ako aj zabezpečiť nedostupnosť daňových dokladov súvisiacich s činnosťou týchto subjektov, a to najmä A and R, ALIAS PLUS, METAL SCRAP, CONFINEX, T&T BUSINESS GROUP a JAMI TRADE, zabezpečovaním pozemkov, dopravných prostriedkov a tovaru, ktoré mali pred daňovými a inými štátnymi orgánmi vytvárať nepravdivú predstavu, že deklarovanú obchodnú činnosť medzi týmito obchodnými subjektmi v podobe obchodovania so železným odpadom a cennými kovmi skutočne takto realizujú, a tým prispievali k činnosti tohto zoskupenia s cieľom zabezpečiť dlhodobé finančné obohacovanie jednotlivých členov zoskupenia páchaním čiastkových útokov pokračujúcich zločinov neodvedenia dane poistného tak, že

B./ obvinení V. T., S. Z., Ing. J. T. a najneskôr od začiatku roka 2005 aj Ing. K. S. a

v bode 1 aj X. B.

1. v čase od mesiaca august 2003 do 31. decembra 2005, na celom území SR, prevažne v západoslovenskom regióne, v mene spoločnosti A and R vyhotovili nepravdivé dodávateľsko-odberateľské faktúry o dodávke železného odpadu a cenných kovov pre spoločnosť APPRIORI v celkovej výške základu dane v sume 1.207.934.621,27,- Sk + DPH 231.046.916,23,-Sk (7.669.352,59,- EUR),

v bode 2 aj Q. S. (za spol. ALIAS PLUS) a W. V. (za spol. METAL SCRAP)

2. v čase od 1. marca 2005 do 31. decembra 2005, na celom území SR, prevažne v západoslovenskom regióne, v mene spoločnosti ALIAS PLUS, postupne zabezpečili vyhotovenie nepravdivých dodávateľsko-odberateľských faktúr v celkovej sume 385.964.246,07,- Sk z tohto DPH 61.624.543,47,- Sk o dodávke kovového odpadu a cenných kovov pre spoločnosť METAL SCRAP, kde na základe týchto účtovných dokladov postupne vyhotovili na tento nadobudnutý tovar ďalšie dodávateľsko-odberateľské faktúry, ktorými nepravdivo deklarovali odpredanie tohto tovaru spol. METAL SCRAP pre spoločnosť APPRIORI aj s DPH v celkovej výške základu dane 327.280.906,20,- Sk z toho DPH 62.184.525,18,- Sk (2.064.148,08,- EUR),

v bode 3 aj W. K. (za spol. SK Metal+) a v bode 3.a/ aj W. T. (od 1. januára 2006 do 31. marca 2006 za spol. CONFINEX) a Y. T. (od 3. apríla 2006 do 30. septembra 2006 za spol. CONFINEX) v bode 3.b/ aj M. V. (za spol. T&T BUSINESS GROUP)

3. a/ v dobe od 1. januára 2006 do 30. septembra 2006, na celom území SR, prevažne v západoslovenskom regióne, v mene spoločnosti CONFINEX, s.r.o., zabezpečili vyhotovenie nepravdivých dodávateľsko-odberateľských faktúr v celkovej sume najmenej 1.216.932.759,48,- Sk z toho DPH 194.300.188,49,- Sk o dodávke kovového odpadu a cenných kovov pre spoločnosť SK Metal+, a.s.,

b/ v čase od januára 2006 najmenej do 31. januára 2007 na celom území SR, prevažne v západoslovenskom regióne, v mene spoločnosti T&T BUSINESS GROUP, s.r.o., zabezpečili vyhotovenie nepravdivých dodávateľsko-odberateľských faktúr v celkovej sume najmenej 462.006.920,75,- Sk z tohto DPH 73.765.810,88,- Sk o dodávke železného odpadu a cenných kovov pre spoločnosť SK Metal+, a.s.,

kde na základe týchto účtovných dokladov postupne vyhotovili ďalšie dodávateľsko-odberateľské faktúry nepravdivo deklarujúce dodanie „časti tohto nadobudnutého tovaru" od spol. SK Metal+ do spoločnosti APPRIORI v celkovej výške základu dane 969.085.130,82,- Sk + DPH 184.126.177,39,- Sk (6.111.869,40,- EUR), a do spoločnosti ALFA-OMEGA-AAX v celkovej výške základu dane 330.291.906,1,- Sk + DPH 62.755.462,4,- Sk (2.083.099,73,- EUR),

v bode 4 aj W. K. (za spol. FERONIX) a Q. E. (za spoločnosti JAMI TRADE)

4. v dobe od 20. novembra 2006 minimálne do 28. februára 2007 na celom území SR, prevažne v západoslovenskom regióne, v mene spoločnosti JAMI TRADE zabezpečili vyhotovenie nepravdivých dodávateľsko-odberateľských faktúr v celkovej sume najmenej 279.425.275,81,- Sk z toho DPH 44.614.119,66,- Sk o dodávke kovového odpadu a cenných kovov pre spoločnosť FERONIX, s.r.o., kde na základe týchto účtovných dokladov postupne vyhotovili ďalšie dodávateľsko-odberateľské faktúry nepravdivo deklarujúce dodanie časti tohto „nadobudnutého tovaru“ od spoločnosti FERONIX do spoločnosti APPRIORI v celkovej výške základu dane 25.217.338,5,- Sk + DPH 4.791.294,50,- Sk (159.041,84,- EUR), a do spoločnosti ALFA-OMEGA-AAX v období od 20. novembra 2006 do 28. februára 2007 v celkovej výške základu dane 183.323.984,85,- Sk z toho DPH 34.852.916,01,- Sk (1.156.904,87,- EUR),

pričom spoločnosťami APPRIORI a ALFA-OMEGA-AAX došlo k zaúčtovaniu týchto účtovných dokladov v množstve a cene tak, ako to bolo deklarované týmito nepravdivými účtovnými dokladmi aj napriek tomu, že nedošlo k nadobudnutiu tovaru DPZ, ktorého na základe takto vyhotovených nepravdivých dodávateľských faktúr a iných účtovných dokladov v štyroch hore uvedených reťazcov firiem pred daňovými orgánmi nepravdivo deklarovali a tieto nepravdivé účtovné doklady boli vyhotovené z dôvodu, aby tovar, ktorý bol nadobudnutý bez DPH v množstve, druhu a kvalite na základe takto vyhotovených nepravdivých účtovných dokladov

- v čase od mesiaca august 2003 najmenej do 28. februára 2007 spoločnosťami A and R, METAL SCRAP, SK METAL + a FERONIX prostredníctvom spoločnosti APPRIORI, v celkovej výške základu dane 2.529.517.996,79,- Sk + DPH 482.148.913,3,- Sk (16.004.411,91,- EUR) a

- v čase od mesiaca január 2006 do 28. februára 2007 spoločnosťami SK METAL +, a.s., a FERONIX prostredníctvom spoločnosti ALFA - OMEGA - AAX v celkovej výške základu dane 513.728.307,3,- Sk + DPH 97.608.378,41,- Sk (3.240.004,59,- EUR) bol odpredaný aj s DPH spoločnostiam MEDEKO CAST, s.r.o., so sídlom Orlové 255, IČO 31615007, MR Trading, a.s., so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, IČO 17329680, SD - SPOLOČNOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Bárdošova 20, IČO: 31390927, COINCO, v. o. s., so sídlom v Bratislave, ul. Francisciho 4, IČO 00584878, TSR Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kopčianska 14, IČO 35801654, SAKER, s.r.o., so sídlom Horný Hričov 298, IČO 36391361, GLOBMETALL, s.r.o., so sídlom Bytča, ul. Hlinková 674, IČO 31587259, KOVOHUTY, a.s., Krompachy, so sídlom v Krompachoch, Ul. 29. augusta 586, IČO 36200867, ASKOV, a.s., so sídlom v Trenčíne, Súvoz 1, IČO 36327751, FORS, s.r.o., so sídlom Rudina 358, IČO 31614264, CONFAL, a.s., predtým KOVOD TRADE, a.s., so sídlom Priboj 549, IČO 36032930, V. M. - PAX, s miestom podnikania Bratislava - Vrakuňa, Poľnohospodárska 36, IČO: 35169621, V. D., s miestom podnikania Bratislava-Petržalka, Blagoevova 18, IČO 34248196, Scholz Recycling, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vajnorská č. 137, IČO 35866187, DV METAL, s.r.o., so sídlom Žilina, Dlhá 923/88B, IČO 36423017, Loacker Recykling, s.r.o., so sídlom Bratislava I, Mikulášska 1/A, IČO 35913851, V. R. ML, s miestom podnikania Bratislava III, Námestie Biely Kríž 4, IČO 34469214, PAX TRADE, s.r.o., so sídlom Bratislava, Poľnohospodárska 36, IČO 35975890, Zberné suroviny, a.s., predtým Zberné Suroviny Bratislava, a.s., so sídlom Žilina, Kragujevská 3, IČO 35701986, PROFIKOV, s.r.o. so sídlom Bernolákovo, Budovateľská 6, IČO 35874414, SLOVMET PLUS, s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Partizánska 1127/47, IČO 36315290, CLEANMET, s.r.o., (pred tým s obchodným názvom I.K.K., s.r.o.), so sídlom Hincovce 372, IČO 31703062, ako aj ďalších obchodných spoločností, ktorý bol týmito spoločnosťami odpredávaný ako tovar nadobudnutý na podklade vyššie uvedených nepravdivých dodávateľsko-odberateľských faktúr na dodanie železného odpadu a cenných kovov, tento tovar nakupovali s DPH, čím v spoločnostiach APPRIORI a ALFA-OMEGA-AAX na podklade takto deklarovaných nákupov kovového odpadu a cenných kovov za obdobie od mesiaca august 2003 až do 31. marca 2007 si uplatnili u správcom dane na neoprávnený nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty v celkovej výške najmenej 579.757.291,71,- Sk zo základu dane najmenej 3.043.133.887,74,- Sk, pretože v hore uvedených prípadoch k zdaniteľnému plneniu v zmysle § 13 ods. 1 písm. a) zák. č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, v znení neskorších predpisov, účinného do 1. mája 2004 a v zmysle § 8 ods. 1, písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, v znení neskorších predpisov, účinného od 1. mája 2004 nedošlo z dôvodu, že sa neuskutočnilo dodanie tovaru, ktorého nákup a predaj bol deklarovaný na základe vyššie uvedených nepravdivých faktúr, v nadväznosti na čo nedošlo ani k vzniku daňovej povinnosti u dodávateľa v

zmysle § 14 ods. 1 zák. č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, v znení neskorších predpisov, účinného do 1. máj 2004 a v zmysle § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov účinného od 1. mája 2004, a preto nedošlo ani ku vzniku práva na odpočítanie dane u odberateľa podľa § 20 zák. č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, účinného do 1. mája 2004 a podľa 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, v znení neskorších predpisov, účinného 1. mája 2004, teda v uvedených prípadoch nevznikol ani nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, čím takto pre štátny rozpočet Slovenskej republiky, v zastúpení príslušných daňových úradov, spôsobili škodu vo výške 579.757.291,71,- Sk (19.244.416,51,- EUR), o ktoré sa jednotliví členovia zoskupenia a nimi riadené daňové subjekty obohatili v doposiaľ presne nezistenom pomere, pretože neoprávneným je uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty a spotrebnej dane vtedy, ak na jej vrátenie podľa uvádzaných ustanovení nie je nárok, pričom následok nastal už priamo v spoločnostiach A and R, APPRIORI a ALFA-OMEGA-AAX,

čím mali spáchať

obžalovaní V. T., S. Z., Ing. J. T., Ing. K. S.

v bode A./ obžaloby zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona,

v bode B./ obžaloby pomoc k pokračovacím zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní V. T., S. Z., Ing. J. T., Ing. K. S..

Po vyhlásení tohto rozsudku na hlavnom pojednávaní prítomný prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) uviedol, že k odsudzujúcej časti rozsudku sa nevyjadruje, k oslobodzujúcej časti vo vzťahu k štyrom obžalovaným podávať odvolanie. Prítomný obhajca JUDr. Ján Baláž, CSc. (za obžalovaného Ing. K. S.) sa k vyhlásenému rozsudku nevyjadril. Prítomná obhajkyňa JUDr. Lýdia Rácková (za obžalované S. Z. a Ing. J. T.) a obžalovaná Ing. J. T. zhodne uviedli, že sa vzdávajú podania odvolania.

Rozsudok bol doručený prokurátorovi 3. augusta 2018, obžalovaným M. T. 2. septembra 2018 (jeho obhajcovi JUDr. Bohumírovi Bláhu 3. augusta 2018), Ing. J. R. 6. augusta 2018, V. T. 9. augusta 2018 (jeho obhajcovi JUDr. Svetozárovi Chabadovi 8. augusta 2018), S. Z. a Ing. J. T., obom zhodne 6. augusta 2018 (ich obhajkyňu JUDr. Lýdiu Ráckovú 22. augusta 2018), W. K. 6. augusta 2018, X. B. 22. augusta 2018 (jeho obhajcovi JUDr. Františkovi Polákovi 10. augusta 2018), M. V. 10. augusta 2018, Q. S. 10. augusta 2018, Y. T. 06. augusta 2018 a W. T. 22. augusta 2018 (ich obhajcovi JUDr. Igorovi Novotnému 14. augusta 2018) a Ing. K. S. 8. augusta 2018 (jeho obhajcovi JUDr. Jánovi Balážovi 7. augusta 2018).

Predmetný rozsudok odvolaním napadli:

obžalovaný M. T. prostredníctvom obhajcu JUDr. Bohumíra Bláhu z 15. augusta 2018, 23. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 20. augusta 2018 a 23. augusta 2018), vyjadrením k odvolaniu prokurátora z 18. októbra 2018 (súdu I. stupňa došlo 22. októbra 2018) výroky o vine, trestoch (odňatia slobody a prepadnutia vecí - zaistených peňažných prostriedkov) ako aj konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku, obžalovaný Ing. J. R. zo 16. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 21. augusta 2018) výroky o vine a treste, obžalovaný W. K. zo 17. augusta 2018 a 17. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 21. augusta 2018 a 8. novembra 2018), vyjadrením k odvolaniu prokurátora zo 16. októbra 2018 (súdu I. stupňa došlo 8. novembra 2018) výroky o vine, treste a konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, obžalovaný Y. T. výrok o treste, obžalovaný X. B. cestou obhajcu JUDr. Františka Poláka z 20. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 23. augusta 2018) výrok o vine a treste, obžalovaný Q. S. z 24. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 27. augusta 2018) výrok o vine, treste a konaniu, ktoré odsudzujúcemu rozsudku predchádzalo, obžalovaný M. V. zo 17. augusta 2018 (súdu I. stupňa došlo 30. augusta 2018) výrok o

vine, treste a konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, obžalovaný W. T. z 3. septembra 2018 (súdu I. stupňa došlo 06. septembra 2018) výrok o vine, treste a konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaní v nich zhodne poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2017, sp. zn. 6 To 12/2016, ktoré prvostupňový súd neakceptoval v celom rozsahu, pretože procesné porušenia pri opätovnom dokazovaní neodstránil a znalecké dokazovanie nedoplnil, ale napadnutý rozsudok opäť oprel o znalecké posudky Ing. Gdovina a ústavu, ako keby medzi nimi neboli rozpory. Skutky v uzneseniach vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, obžalobe a napadnutom rozsudku nie sú totožné. Došlo k porušeniu ich práv na obhajobu, zásady rovnosti zbraní, kontradiktórnosti konania a obžalovacej zásady, pretože prvostupňový súd napomáhal prokurátorovi, aby uniesol dôkazné bremeno. Namietajú spôsob a rozsah trestného činu. Opakovane poukázali na nedostatočne zistený skutkový stav a jeho nesprávnu právnu kvalifikáciu, vrátane subjektívnej stránky trestného činu, neprimeranosť uložených trestov, ako aj na predchádzajúce ich odvolania a vyjadrenia a tiež na dĺžku konania.

Na základe toho navrhli zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť na nové prejednanie súdu I. stupňa, alternatívne, aby odvolací súd po zrušení rozsudku sám rozhodol o ich oslobodení, resp. aby im znížil uložené tresty, ktoré sú neprimerané. Odvolanie prokurátora smerovalo iba do oslobodzujúcej časti rozsudku, ktoré navrhli zamietnuť a výroky o vine a treste boli napadnuté iba obžalovanými, v dôsledku čoho v ďalšom konaní už nemôže dôjsť k ich zhoršeniu postavenia.

Obžalovaný M. T. v odvolaní, ale aj v prehlásení z 3. apríla 2018 uviedol aj to, že všetky dodávky, ktoré boli vykonané z obchodnej spoločnosti Vukoja na obchodnú spoločnosť Appriori, s.r.o., v období október 2004 až marec 2007, bola zaplatená zo strany Appriori DPH a clo a len po zaplatení dane a cla bol tovar prepustený colnými orgánmi do vnútorného obehu Slovenskej republiky. Pokiaľ súd I. stupňa nazýva tieto dodania tovaru za intrakomunitárny obchod, ide o nepravdivú informáciu, pretože Bosna a Hercegovina nie je členom Európskej únie, je len asociovanou krajinou, považuje sa pre daňové účely za tretiu krajinu, a teda konečný príjemca tovaru na území Slovenskej republiky je povinný zaplatiť daň na vstupe. Najlepším dôkazom toho je vyjadrenie colného úradu, z ktorého vyplýva, že Colný úrad v Bratislave neeviduje voči obchodným spoločnostiam, pre ktoré bol tovar určený, žiaden colný dlh a dlh na dani. Namietal aj trest prepadnutia veci, k čomu neboli vykonané žiadne dôkazy.

Obžalovaný W. K. v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora, okrem vyššie uvedeného uviedol, že sa stotožňuje s odvolaním prokurátora ohľadne oslobodzujúcej časti v tom, že práve oslobodení a M. T. (vedúci páchatel') boli jedinými osobami, ktoré poznali skutočnosť, ktoré faktúry sú a ktoré nie sú fiktívne, ktorý tovar bol zaobstaraný s alebo bez DPH, alebo neevidovanou hotovostnou platbou. On aktívne spolupracoval s daňovými úradmi, ktoré spôsob daňového výkazníctva schvaľovali, teda oprávnené sa domnieval, že ich konanie nie je v rozpore so zákonom. U neho absentuje subjektívna stránka zavinenia. Nestotožňuje sa so závermi súdu pri ustálení minimálnej výšky škody.

Obžalovaný Ing. K. S. cestou obhajcu JUDr. Jána Baláža vo vyjadrení 17. októbra 2018 (súdu I. stupňa došlo 22. októbra 2018) k odvolaniu prokurátora, uviedol vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku, ktorú považuje za vecne správnu, zákonnú a presvedčivo odôvodnenú, že argumentácia prokurátora pozostáva z domnienok, dohadov a hypotetických úvah. Navrhol preto toto odvolanie zamietnuť.

Vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, obžalovaných S. Z. a Ing. J. T. cestou obhajkyne JUDr. Lýdie Ráckovej z 28. októbra 2018 (súdu I. stupňa došlo 31. októbra 2018) uviedli, že na vedení účtovníctva sa žiadnym spôsobom nepodieľali. Taktiež navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť.

Prokurátor podané odvolanie na hlavnom pojednávaní odôvodnil 25. septembra 2018 (súdu I. stupňa došlo 26. septembra 2018), v ktorom napadol výroky o vine, treste a oslobodení v neprospech obžalovaných. Všetky tieto odvolania boli zaslané na vedomie procesným stranám s tým, že majú právo sa k nim vyjadriť. Prokurátor v tomto odvolaní žiadnym spôsobom neodôvodnil napadnutie výrokov o vine a výrokov o treste a spôsobe ich výkonu, vrátane výroku o treste prepadnutia veci (zaistených

peňažných prostriedkov úpadcu Appriori, s.r.o., a spoločnosti Alfa-Omega-AAX, s.r.o.). Uviedol iba to, že rozhodnutie súdu po vykonaní rozsiahleho dokazovania, tak v prípravnom konaní ako aj v rámci dokazovania na hlavných pojednávaniach, resp. po naznačení právnych úvah, odporúčaní a záverov Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 To 12/2016, z 23. augusta 2017, možno považovať za zákonný. Aj preto prokurátor v záverečnej reči modifikoval pôvodný obžalobný návrh, podľa ktorého bolo obžalovaným v dostatočnej miere preukázané spáchanie skutkov čiastočne upravených v pôvodnom rozsudku ŠTS pod sp. zn. BB-3T/19/2010, z 9. marca 2016, teda že v období od mesiaca augusta 2003 až do 17. apríla 2007 v konkrétnych obdobiach vo vyšpecifikovaných skutkoch A a B tak, ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku, obžalovaní M. T., Ing. J. R., W. K., M. V., Y. T. a W. T. sa dopustili v spolupáchateľstve pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Obžalovaní X. B. a Q. S. sa dopustili v spolupáchateľstve pokračovacieho trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 9 ods. 2 k § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, u všetkých obžalovaných s príslušnou úpravou skutku, najmä, že došlo k uplatneniu nároku na odpočet DPH a nie k uplatneniu nároku na vrátenie DPH, a to všetko na tom skutkovom základe, ako je to popísané v napadnutom rozsudku.

Postup súdu v posudzovanej veci v časti, kde však podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby obžalovaných V. T., S. Z., Ing. J. T. a Ing. K. S. v bodoch A/ a B/ obžaloby považuje za nedôvodný. Najmä preto, že prijaté skutkové závery, ktoré vyústili v časti rozsudku v oslobodenie obžalovaných, sú v zásadnom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania v prípravnom a súdnom konaní. V priebehu trestného konania bola neprosto spoľahlivo vyvrátená obhajoba obžalovaných v tom smere, že všetci obžalovaní aj oslobodení, inštrukciami vedúceho páchatel'a obžalovaného M. T. na území Slovenskej republiky od konca mesiaca júl 2003 postupne v období až do 16. apríla 2007 v spolupráci najmä s obžalovanými V. T., Ing. J. R., S. Z., W. K. a ďalšími deviatimi obžalovanými organizovali a podporovali postup osôb konajúcich za rôzne daňové subjekty, kde postupne v systéme piatich reťazcov v mene daňových subjektov Appriori a Alfa-Omega-AAX spolupracujúcich s daňovými úradmi odoberali od ďalších nárazníkových spoločností postupne v prvom poradí ako prvonadobúdateľov A and R (konateľ obžalovaný B.), Alias Plus (konateľ obžalovaný S.), Confinex (konatelia obžalovaný T., obžalovaný T.), T&T Business Group (konateľ obžalovaný V.), Jami Trade (konateľ obžalovaný E.), a v druhom poradí Metal Scrap (konateľ obžalovaný V.), SK Metal+ (konateľ obžalovaný K.), Feronix (konateľ obžalovaný K.), kovový šrot rôzneho druhu (ďalej len tovar), a ten následne predávali reálnym odberateľom, keď uvedené spoločnosti v prvom až piatom reťazci tovar nadobudli buď bez DPH, alebo obchodovali fiktívnym, teda neexistujúcim tovarom, pričom všetok tovar od prvonadobúdateľov spoločnosti Appriori a Alfa-Omega-AAX už nakupovali spolu s DPH a reálny tovar ďalej taktiež predali s DPH.

Poukazuje aj na to, že obžalovaní vedeli, že tovar sa nakupuje bez DPH, čo vyplýva z výpovedí niektorých obžalovaných, ale aj zo svedeckých výpovedí a najmä z telefonických rozhovorov. Prokurátor vzhľadom na uvedené má za to, že súd nesprávne vyhodnotil produkované dôkazy a rozhodol o oslobodení obžalovaných spod obžaloby.

Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade jeho odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok ako vecne nesprávny v časti, kde súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby obžalovaných V. T., S. Z., Ing. J. T. a Ing. K. S. v bode A./ obžaloby zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obžalovaných V. T., S. Z., Ing. J. T. a najneskôr od začiatku roka 2005 aj Ing. K. S. v bode B./ obžaloby za pomoc k pokračujúcim zločinom neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. Súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil I. stupňovému súdu na nové konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie podal aj správca konkurznej podstaty JUDr. Martin Aksamit (úpadcu Appriori, s.r.o., so sídlom Areál hospodárskeho dvora Boldog z 19. novembra 2018), v ňom uviedol, že rozsudok mu bol doručený 9. novembra 2018, ktorým bol obžalovanému V. uložený trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to zaistených peňažných prostriedkov úpadcu v rozsahu ako je to uvedené vo

výrokovej časti rozsudku.

Na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6 K 25/2017, z 24. augusta 2017 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Appriori, s.r.o., a do funkcie správcu bol ustanovený JUDr. Martin Aksamit, sp. zn. S 1659. Do konkurzného konania si prihlásili pohľadávky konkurzní veritelia (SR - Krajský súd v Bratislave - 7 398,35 €, Sociálna poisťovňa - 992,61 €, SR - Daňový úrad Bratislava - 17 371 565,03 €, Slovenský plynárenský priemysel, a.s., - 198 643,31 €, Slovenská konsolidačná, a.s., - 763,37 €, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., - 888,93 €, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., - 5 491,64 €, Hlavné mesto SR Bratislava - 69,03 €). Na základe zaistenia majetku úpadcu správcom konkurznej podstaty bol do súpisu majetku všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu zapísaný majetok - pohľadávky úpadcu z účtov v bankách (UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia - 208 181,13 €, Tatra banka, a.s., - 15 176,32 €, Tatra banka, a.s., 31 999,00 €, Československá obchodná banka, a.s., - 131 335,31 €). Žiadna osoba nepodala návrh na vylúčenie vyššie označeného majetku zo súpisu majetku konkurznej podstaty, ani nebola podaná žaloba o vylúčenie majetku zo súpisu. K speňaženiu vyššie uvedeného majetku - rozdeleniu prostriedkov na účtoch medzi konkurzných veriteľov nedošlo v rámci konkurzného konania z dôvodu existencie zaistenia peňazí na uvedených účtoch, zriadených Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v rámci predmetného trestného konania.

Správca konkurznej podstaty dôvodí, že mal byť ako zástupca osoby, ktorej práva a majetok bol dotknutý výsledkom predmetného konania zúčastnený na trestnom konaní. Napriek textu podľa § 307 Tr. por. podal správca odvolanie z dôvodu právnej opatrnosti, majúť za to, že ako zástupca úpadcu, ako osoby ktorej práva a právom chránené záujmy boli napadnutým rozhodnutím dotknuté, musí mať v súlade s Ústavou SR právo na opravný prostriedok voči takému rozhodnutiu. Uloženie trestu prepadnutia vecí je nezákonné a nesprávne, lebo je v rozpore s účelom a právnou úpravou zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Trestnému zákonu. V prospech aplikácie právneho režimu konkurzného konania svedčí aj skutočnosť, že v prípade uloženia trestu prepadnutia majetku (z majetkového hľadiska sa tieto dva tresty líšia iba čo do rozsahu postihnutého majetku) platí právna úprava § 59 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest prepadnutia majetku postihuje v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania, a/ výťažok zo speňaženia majetku, b/ majetok vylúčený zo súpisu majetku podstaty, c/ majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku. Podľa § 60 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest prepadnutie vecí môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi. Predmetné pohľadávky z účtu nepatria a nepatrili páchatelovi M. T. (viď judikatúra), a preto nemohli byť podľa právnej úpravy § 60 ods. 4 Tr. zák. predmetom trestu prepadnutia vecí, predmetné pohľadávky patria úpadcovi.

Správca konkurznej podstaty poukazuje tiež na to, že o jeho žiadosti o udelenie súhlasu s nakladaním s predmetnými bankovými účtami z 8. januára 2018 nebolo dodnes rozhodnuté a nebolo mu doručené žiadne rozhodnutie súdu a nebol dodržaný postup podľa § 95 ods. 8 Tr. por., podľa ktorého osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, má právo žiadať o zrušenie, alebo obmedzenie zaistenia. O takej žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť

Správca navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zrušil a súčasne upriamil pozornosť aj na § 317 ods. 1 a § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko v prípade rozhodnutia o uložení trestu prepadnutia vecí podľa § 60 Tr. zák. by išlo o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Odvolania procesných strán spolu s trestným spisom boli Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd) predložené 2. januára 2019.

Najvyšší súd na podklade podaných odvolaní postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal

odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Týmto postupom odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné, čo do výrokov o vine, treste, vrátane trestu prepadnutia vecí týkajúce sa obžalovaných M. T., Ing. J. R., W. K., M. V., Y. T., W. T., X. B. a Q. S.. Opodstatnené je aj odvolanie prokurátora do oslobodzujúcich výrokov podľa § 285 písm. c) Tr. por. vo vzťahu k obžalovaným V. T., S. Z., Ing. J. T. a Ing. K. S..

Úvodom je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd sa neriadil záväznými pokynmi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovené v uznesení z 23. augusta 2017, sp. zn. 6 To 12/2016, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. f) Tr. por. zrušil v celom rozsahu rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 9. marca 2016, sp. zn. BB-3T/19/2010, a tomuto súdu podľa § 322 ods. 1 Tr. por., vrátil vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zmysle § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa ustálenej súdnej praxi z uvedeného ustanovenia vyplýva, že právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva. Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ zmenou skutkových zistení na novom hlavnom pojednávaní nestratili svoj pôvodný skutkový podklad. Okrem dôkazov a úkonov, ktoré nariadil odvolací súd, súd prvého stupňa je povinný vykonať aj ďalšie dôkazy a úkony, vykonanie ktorých vyplynulo z doplneného dokazovania a sú potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu (§ 2 ods. 10). Súd prvého stupňa je po vrátení veci okrem úkonov a doplnení nariadených odvolacím súdom povinný vykonať vždy celé hlavné pojednávanie znovu, teda opakovať aj všetky úkony vykonané na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní najmä vtedy, ak :

- od vykonania hlavného pojednávania uplynul dlhší čas, takže súd aj pri rovnakom zložení senátu nie je schopný rozhodovať na základe bezprostredného dojmu z predchádzajúceho hlavného pojednávania,
- rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený pre podstatné chyby konania § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.,

- rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený preto, lebo vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na objasnenie veci treba dôkazy opakovať, alebo vykonávať rozsiahlejšie doplnenie dokazovania ďalšími dôkazmi, ktoré treba konfrontovať s dôkazmi už vykonanými na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní § 321 ods. 1 písm. b), § 322 ods. 1 Tr. por.

Podľa odseku 2 § 327 Tr. por. ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Zákaz zmeny k horšiemu, ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, sa netýka len trestu (zákaz reformatio in peius), ale všetkých výrokov vrátane skutkových zistení právneho posúdenia skutku, prípadne aj ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V súlade s citovanými ustanoveniami odvolací súd je povinný trvať na splnení všetkých pokynov, ktoré sú uvedené v citovanom zrušujúcom uznesení. Na aktuálnosti tohto uznesenia sa nič nezmenilo a je naďalej platné a záväzné pre prvostupňový súd, ktorými sa musí riadiť. Z toho dôvodu najvyšší súd odkazuje v celom rozsahu na toto uznesenie.

Pre pripomenutie odvolací súd zdôrazňuje, že v zrušujúcom uznesení sú konkrétne vecne špecifikované úlohy prvostupňového súdu v tom smere, že je povinný zopakovať a doplniť dokazovanie v rozsahu tam uvedenom, prípadne doplniť dokazovanie aj na podklade návrhov procesných strán, ak si to bude dôkazná situácia vyžadovať a bude to potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu. Pri ustálení

skutkovej vety na podklade zákonne vykonaných a zákonne vyhodnotených dôkazov, ak to bude potrebné, túto skutkovú vetu doplniť konkrétnymi číslami faktúr, daňovými priznaniami, ak budú k dispozícii a pritom dbať na to, aby bola zachovaná skutková totožnosť. Takto ustálený skutkový stav premietnutý do skutkovej vety, ak bude preukazovať vinu obžalovaných, je potrebné podradiť pod tú právnu kvalifikáciu daňového trestného činu, ktorá najdôslednejšie postihne zistené konanie. V prípade, že súd dospeje k záveru o vine obžalovaných a pristúpil by k rozhodovaniu o sankcii, musí prihliadnuť, okrem iného aj k dĺžke konania. Ak dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností nepreukáže vinu obžalovaných, súd musí zväžiť ich oslobodenie.

Navyše k uvedenému je potrebné posúdiť aj podanie správcu konkurznej podstaty ohľadne výroku o prepadnutí veci v nadväznosti na osobitné uznesenie sťažnostného súdu zo 4. decembra 2019, sp. zn. 6 Tost 2/2019, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. mája 2018, sp. zn. BB-3T/19/2010, ktorým bolo zrušené zaistenie majetku obžalovaných M. T., S. Z. a V. T., na uspokojenie nároku poškodeného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky.

Z tohto uznesenia špecializovaného trestného súdu (z 29. mája 2018, sp. zn. BB-3T/19/2010) vyplýva, že došlo ku zrušeniu zaistenia majetku na uspokojenie nároku poškodeného - Finančného riaditeľstva SR, IČO: 42499500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, na majetku obžalovaného M. T., a to v rozsahu nehnuteľností v okrese Senec, obec Reca, katastrálne územie Reca, v okrese Senec, obec Rovinka, katastrálne územie Rovinka, v okrese Senec, obec Senec, katastrálne územie Senec týkajúce sa pozemkov a stavieb (tam bližšie označených druhom, výmerou, parcelnými číslami, listami vlastníctva a spoluvlastníckym podielom) a hodnotou obchodného podielu v spoločnosti Appriori, s.r.o., Alfa-Omega-AXX, s.r.o., a Stermax, s.r.o., a Alcupro Plus, s.r.o., na majetku obžalovanej S. Z. v rozsahu nehnuteľností v okrese Senec, obec Senec, katastrálne územie Senec a v okrese Senec, obec Reca, katastrálne územie Reca týkajúce sa pozemkov (tam bližšie označených druhom, výmerou, parcelnými číslami, listami vlastníctva a spoluvlastníckym podielom), hnutelného majetku, týkajúceho sa motorových vozidiel (tam bližšie špecifikovaných) a hodnotou obchodného podielu v spoločnosti Dronex Development, s.r.o., a na majetku obžalovaného V. T. v rozsahu nehnuteľností v okrese Senec, obec Senec, katastrálne územie Senec, týkajúce sa pozemkov (tam bližšie označených druhom, výmerou, parcelnými číslami, listami vlastníctva a spoluvlastníckym podielom) a hnutelného majetku, týkajúcich sa motorových vozidiel (tam bližšie špecifikovaných).

V odôvodnení tohto uznesenia je okrem iného poukázané aj na to, že rozhodnutiami prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-212, z 28. mája 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-215, z 29. mája 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-236, z 18. júna 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-238, z 18. júna 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-240, z 18. júna 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-242, z 18. júna 2007, sp. zn. VII/1 Gv 8/07-244, z 18. júna 2007 podľa § 50 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 4 Tr. por. postupne zaistil na uspokojenie nároku poškodeného, ktorým bol podľa prokurátora štátny rozpočet SR v zastúpení príslušných Daňových úradov, teraz Finančné riaditeľstvo SR, majetky obžalovaných bližšie špecifikované vo výrokovej časti uvedeného uznesenia. Najvyšší súd SR v uznesení, sp. zn. 6 To 12/2016, z 23. augusta 2017, okrem iného, vo vzťahu k Finančnému riaditeľstvu SR uviedol, že tento subjekt nemal byť vôbec už v prípravnom konaní ako poškodený pripustený do konania, dokonca s nárokom na náhradu škody. V trestnom konaní, predmetom ktorého je prejednanie a rozhodovanie o daňových trestných činoch si nemôže postavenie poškodeného uplatňovať žiadny subjekt. Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní 29. januára 2018 uznesením podľa § 256 ods. 3 Tr. por. vyslovil, že Finančné riaditeľstvo SR nepripúšťa na hlavné pojednávanie ako poškodeného. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) Tr. por. zaistenie sa zruší, ak zanikne dôvod, pre ktorý bolo o zaistení rozhodnuté. Pri absencii poškodeného v tomto trestnom konaní pôvodne zaistený majetok nemôže slúžiť na náhradu škody neexistujúceho poškodeného. Ďalšími rozhodnutiami - príkazmi prokurátora ÚŠP GP SR vydanými podľa § 95 ods. 1, ods. 7 Tr. por. boli v tejto istej veci zaistené aj peňažné prostriedky na účtoch spoločností Appriori, s.r.o., a Alfa-Omega-AAX, s.r.o. O zaistených finančných prostriedkoch špecializovaný trestný súd rozhodol v rozsudku výrokom podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložením trestu prepadnutia veci, a to zaistených finančných prostriedkov.

Špecializovaný trestný súd musí odpovedať na žiadosť správcu konkurznej podstaty úpadcu Appriori, s.r.o., pretože sa týka aj zaistenia finančných prostriedkov, v dôsledku čoho nie je možné rozhodnúť o uspokojení nárokov veriteľov. Výrok o prepadnutí veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v napadnutom rozsudku je predčasný, nakoľko súd nevykonával k tomuto výroku potrebné dôkazy a jeho záver, že finančné prostriedky, ktoré boli zaistené uznesením prokurátora, boli použité na spáchanie trestného činu, nie je zákonný. Podľa § 60 ods. 4 Tr. zák. totiž pre uloženie takého trestu, zákon požaduje, aby takáto vec patrila páchatelovi. Peňažné prostriedky však boli na účte spoločnosti Appriori, s.r.o., ktorá je v úpadku, kde je už určený správca konkurznej podstaty. Súd I. stupňa pritom musí vychádzať z ustanovení § 50 ods. 2, ods. 3, § 58 až 60, § 94 až § 96 Tr. zák. a § 425 až § 428 Tr. por., na čo poukázali nielen obžalovaní, ale aj prokurátor v podaných odvolaniach.

Pre úplnosť treba uviesť aj to, že zaistenie majetku - veci iba v prospech jedného alebo niektorých veriteľov je nezákonné aj preto, že by dochádzalo k zvýhodňovaniu týchto veriteľov na úkor ostatných (trestný čin poškodzovania veriteľa), čo je neprípustné a navyše nezákonné. Súd musí poskytovať súčinnosť správcovi konkurznej podstaty úpadcu a nie mu brániť v uplatnení práv a v plnení povinností uložených mu zákonom.

Napriek uvedenému je potrebné konštatovať, že odvolanie správcu konkurznej podstaty úpadcu je podané osobou neoprávnenou a ako také musí byť odmietnuté. Súd I. stupňa je však napriek tomu povinný na žiadosti tohto správcu primerane reagovať.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo ods. 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 163 ods. 3 Tr. por. výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa zaužívanej súdnej praxe pokiaľ ide o výrok o vine, treba pamätať, že súd vždy rozhoduje o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe alebo v návrhu na dohodu o vine a treste. Táto skutočnosť viedla k požiadavke konkretizácie skutku, ktorého sa výrok o vine týka tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom a poskytol dostatok údajov pre záver o zachovaní totožnosti skutku. Ktoré skutočnosti sú z hľadiska totožnosti skutku rozhodujúce, závisí od povahy skutku uvedeného v obžalobe alebo v návrhu na dohodu o vine a treste. Pri trestných činoch proti majetku to bude identifikovanie veci, ktorej sa útok týkal, z hľadiska uvedeného v § 130 Tr. zák., uvedenie poškodených osôb, spôsobu vykonania činu. Vo výroku o vine preto vždy treba uviesť, či v konkrétnom prípade bol trestný čin spáchaný úmyselne alebo z nebanlivosti. Pri posudzovaní pokračovacieho trestného činu súd dospeje k záveru, že niektorý čiastkový útok sa nestal, vzhľadom na ustanovenie § 15 ods. 16 Tr. por. nemôže rozhodnúť "iba" o vypustení takéhoto čiastkového útoku zo skutku uvedeného v obžalobe, ale v tejto časti treba rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby z dôvodu, že sa čiastkový skutok nestal.

V prípade, keď skutok uvedený v obžalobe bol kvalifikovaný ako jednočinný súbeh viacerých trestných činov a súd dospel k záveru, že skutok nenapĺňa znaky niektorého z týchto trestných činov, obžalovaného neoslobodí spod obžaloby pre tento trestný čin, ale túto právnu kvalifikáciu opomenie (vynechá) a v odôvodnení rozsudku uvedie, aké skutočnosti a právne dôvody ho k takémuto záveru viedli. Pri prípadnom oslobodení spod obžaloby pri jednočinnom súbehu trestných činov by sa oslobodenie týkalo celého skutku.

Pri viacčinnom súbehu, keď jednotlivé samostatné skutky sú podradňované pod samostatnú právnu kvalifikáciu, ak súd vo vzťahu k niektorému z takto sa zbíhajúcich trestných činov zistí dôvod na oslobodenie spod obžaloby, vysloví takýto výrok a vo vzťahu k ostatným skutkom vysloví výrok o vine.

Na podklade uvedeného najvyšší súd musí tiež konštatovať, že výrok o vine nie je uvedený v súlade s citovanými ustanoveniami. Výrok o vine v napadnutom rozsudku, na rozdiel od obžaloby, je značne rozsiahly a ťažko identifikovateľný (tabuľka na stranách 3 až 116), v tomto smere pokyn odvolacieho súdu bol jednoznačný, a to že nie je dostatočne konkretizované akými daňovými dokladmi (faktúrami, daňovými priznaniami a ďalšími dokladmi s tým súvisiacimi), v ktorom období, u ktorých obchodných spoločností a ktorými konateľmi malo dôjsť ku skráteniu dane a poistného. Skutky bez tejto konkretizácie sú neidentifikovateľné a kedykoľvek zameniteľné, čo je najmä u daňových trestných činov neprípustné. Prvostupňový súd je povinný žalovaný skutok zákonným spôsobom upraviť v súlade so zákonne vykonanými a vyhodnotenými dôkazmi tak, aby bolo zrejmé, ktorými konkrétnymi účtovnými dokladmi (ktoré mal súd k dispozícii) došlo k úmyselnému skráteniu dane a poistného. Akékoľvek úvahy súdu bez týchto dôkazov sú neprípustné, pretože na ich podklade nemôže byť urobený záver o vine obžalovaných.

V zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Ani týmito ustanoveniami sa súd I. stupňa neriadil. V odôvodňujúcej časti napadnutého rozsudku nadbytočne uvádzal celú výrokovú časť obžaloby a celú výrokovú časť zrušeného rozsudku, pretože tieto skutočnosti sú procesným stranám nepochybne známe a konštatujú sa aj v predchádzajúcich rozhodnutiach.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu zopakoval pokyny odvolacieho súdu zo zrušujúceho uznesenia, tieto však v celom rozsahu nerešpektoval.

Potvrďuje to odôvodňujúca časť napadnutého rozsudku, v ktorej je poukázané okrem iného aj na to, že prokurátor upustil od výsluchu svedkov a prečítaní svedeckých výpovedí navrhnutých v obžalobe. Nebol preto zákonný dôvod vypočúvať týchto svedkov, na výsluchu ktorých síce pôvodne obžalovaní trvali, resp. ďalších obhajobou navrhnutých svedkov, lebo presvedčivo nezdôvodnili nijakým spôsobom, na aké okolnosti majú byť vypočutí. V odvolaní však obžalovaní vytýkajú, že neboli vykonané všetky dôkazy, ktorých sa domáhali a aj na podklade toho alternatívne navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Viacerí obžalovaní namietali tiež to, že dodávky tovaru z Bosny a Hercegoviny, ktorý štát v roku 2004 nebol členom EÚ, nemohli byť s DPH, nešlo o intrakomunitárne dodávky, preto na colnici bolo potrebné zaplatiť clo a DPH, aby bol tovar prepustený do SR. To potvrdzuje, že tovar nakupovaný firmami Appriori a Alfa-Omega-AAX, ktoré boli na začiatku reťazca, bol s DPH.

Viacerí obžalovaní nesúhlasili so znaleckým posudkom a jeho doplnkom, ktoré spracoval znalec Ing. Gdovin, najmä so spôsobom jeho výpočtov a tiež to, že tento znalec nemal k dispozícii všetky účtovné doklady. Súd I. stupňa nevykonával znalecké dokazovanie, hoci mu to bolo nariadené, ba dokonca nekonfrontoval procesným spôsobom znalecký posudok a jeho doplnok ako aj výpoveď ich spracovateľa Ing. Gdovina so znaleckým posudkom ústavu a jeho doplnkom a výpoveďou určeného spracovateľa, prof. Ivana Halušku. Účelovo konšatoval, že tieto znalecké dôkazy sú v súlade, čo obhajoba obžalovaných v odvolaniach namietala. Prioritne vychádzal zo záverov znalca Ing. Gdovina vrátane ním podaného doplnku, ktorý však spracoval ešte pred zrušením prvého rozsudku, hoci najvyšší súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení nariadil doplniť znalecké dokazovanie. Odvolacím súdom

nariadené zopakovanie znaleckého dokazovania z dôvodu neprítomnosti vylúčenia niektorých obžalovaných z hlavného pojednávania, prvostupňový súd nevykonával z toho dôvodu, že takéto znalecké dokazovanie už bolo vykonané v podstatne väčšom rozsahu a aj v podstatne väčšej kvalite, než ako bolo znalecké dokazovanie vykonané 25. februára 2013 výsluchom znalca Ing. Ľubomíra Gdovína. Prítom poukázal na to, že po zhromaždení chýbajúcich daňových podkladov, na podklade ktorých znalci vypracovali doplnky k znaleckým posudkom Ing. Gdovín č. 7/2015 a prof. Haluška č. 1/2016 a následne bolo určené hlavné pojednávanie na 3. a 5. februára 2016, na ktoré sa mohli všetci obžalovaní riadne a včas dostaviť a byť prítomní pri výsluchu týchto znalcov a klásť im otázky a vyjadriť sa k posudkom. V tomto smere došlo teda ku kvalitatívne aj kvantitatívne podstatne rozšírenému znaleckému dokazovaniu na základe získania nových podkladov od daňových úradov, než ako sa to udialo 25. februára 2013, kedy sa vykonalo bez účasti niekoľkých vylúčených obžalovaných. Podstatná časť obžalovaných však možnosť zúčastniť sa hlavného pojednávania po doplnení znaleckého dokazovania nevyužila. Podľa názoru prvostupňového súdu nebolo teda žiadneho dôvodu na zopakovanie dôkazu, ktorý už zopakovaný bol ešte pred meritórnym rozhodnutím prvostupňového súdu. Výpočutí boli viacerí svedkovia, bývalí zamestnanci pracujúci v spoločnostiach patriacich obžalovanému M. T., a to k spôsobu nadobudnutia tovaru spoločnosťami prvými v reťazci, ktorí sa k tomu nevedeli vyjadriť, resp. k tomu neuviedli nič konkrétne a významné. Účtovné doklady o nákupe tovaru aj s DPH spoločnosťami prvými v reťazci však predložené nikým neboli. Prvostupňový súd skutkovú vetu doplnil zo sumáru faktúr, ktoré uviedol znalec Ing. Gdovín v znaleckom posudku a jeho dodatku č. 7/2015 a tiež zo sumáru daňových priznaní k DPH, ktoré tento znalec uviedol v znaleckom posudku č. 1/2008 a jeho dodatku č. 7/2015. Vo väzbe na znalecký posudok ústavu č. 1/2016, z ktorého je zrejmé, že odberatelia spoločnosti Appriori ani strany v konaní nespochybňovali dodanie tovarov spoločnosťou Appriori, súd I. stupňa sa priklonil k záveru na prospech obžalovaných, a to že tovar reálne existoval, lebo nebol jednoznačne a nespochybniteľne dokázaný opak, že by niektorí z obžalovaných vyrábali fiktívne faktúry.

Vzhľadom na uvedené bol odvolací súd povinný zrušiť napadnutý rozsudok na podklade odvolania prokurátora a obžalovaných v celom rozsahu, pretože súd nerespektoval v celom rozsahu zrušujúce uznesenie nadriadeného súdu, ako je to uvedené vyššie. Riadiac sa nižšie citovanými ustanoveniami Trestného poriadku, a to v zmysle § 321 ods. 1, kde okrem iného, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevypríadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

V ďalšom konaní bude špecializovaný trestný súd povinný zopakovať a doplniť dokazovanie v rozsahu, ako je uvedené v predchádzajúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2017, sp. zn. 6 To 12/2016, prípadne doplniť dokazovanie na podklade návrhov procesných strán, ak si to bude vyžadovať dôkazná situácia a bude to potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu. Pri ustálení skutkovej vety bude potrebné ju doplniť konkrétnymi číslami faktúr, daňovými priznaniami, ktoré budú k dispozícii a prítom dbať na to, aby bola zachovaná skutková totožnosť. Takto ustálený skutkový stav premietnutý do skutkovej vety, ak bude preukazovať vinu obžalovaných, je potrebné podradiť pod tú právnu kvalifikáciu daňového trestného činu, ktorá najdôslednejšie postihne zistené konanie. Ak dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností nepreukáže vinu obžalovaných, súd musí zväžiť ich oslobodenie.

Na podklade vyjadreného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.